

BOŽSKÁ VĚDA & VZDRAVOVÁNÍ

Malinda Elliott Cramer

Toto je ukázka z knihy.

BOŽSKÁ VĚDA & UZDRAVOVÁNÍ

Malinda Elliott Cramer

je zakladatelkou Božské vědy a autorkou knih: „Lekce vědy a uzdravování“, „Základní prohlášení a uzdravení pravdou“, „Boží vtělení versus osobní reinkarnace“, „Lekce z rukopisů“ a „Lekce z knihy Genesis“.

**PUBLIKOVÁNO V USA
V ORIGINÁLE
DIVINE SCIENCE & HEALING
1.vydání 1907**

**1 české vydání 2025 vydalo jako svou 135 publikaci
nakladatelství**

DOREÁNMASTER THE SUN CENTER

**PŘEKLAD
JÁN MASTER**

OBSAH

PŘEDMLUVA –	strana 8
ÚVOD –	strana 11
DUCHOVNÍ ZKUŠENOST –	strana 14
DUCHOVNÍ ZKUŠENOST V PRACÍCH –	strana 23

LEKCE I.

1. BYTÍ –	strana 28
2. PROHLÁŠENÍ O BYTÍ –	strana 31
3. VYSVĚTLUJÍCÍ –	strana 33
4. ZÁKLAD NA SKÁLE –	strana 36
5. CO JE PRAVDA –	strana 37
6. PRAXE PRAVDY JE PŘIROZENÁ –	strana 38
7. LÉKAŘ A METAFYZIK –	strana 41
8. SHRUTÍ A PRAKTICKÉ RADY –	strana 42

LEKCE II.

9. MYŠLENKA –	strana 45
10. ZÁVĚR –	strana 56
11. LÉČBA –	strana 59

LEKCE III.

12. ÚČINEK MYŠLENKY –	strana 60
13. ZÁVĚR –	strana 66
14. PRAVDA –	strana 68
15. LÉČIVÉ AFIRMACE –	strana 69

LEKCE IV.

16. ZÁKON VYJADŘOVÁNÍ - CELEK SE ROVNÁ SOUČTU VŠECH ČÁSTÍ –	strana 71
---	-----------

LEKCE V.

17. ZÁKON VYJADŘOVÁNÍ –	strana 82
-------------------------	-----------

LEKCE VI.

18. POPÍRÁNÍ A POTVRZENÍ –	strana 86
19. LEŽ A PRAVDA –	strana 88
20. CO POPÍRAT CO POTVRZOVAT –	strana 92
21. LÉČIVÉ AFIRMACE –	strana 95
22. BŮH V NÁS PŘEBÝVÁ –	strana 96
23. PŘEDMLUVA K LEKCI VII. - KŘEST DUCHEM –	strana 97

LEKCE VII.

24. MODLITBA –	strana 98
----------------	-----------

25. ŽÁDNÁ FALEŠNÁ VĚDA – PŘEDMLUVA K NÁSLEDUJÍCÍM LEKCÍM – strana 103

LEKCE VIII.

26. VÍRA – strana 105

LEKCE IX.

27. INTUICE – strana 112

28. UZDRAVENÍ I. – strana 120

29. LÉČIVÉ MYŠLENKY – strana 123

30. UZDRAVENÍ II. – strana 124

LEKCE X.

31. PRAKTIKY PRAVDY – strana 125

32. UZDRAVENÍ III. – strana 136

33. PŘEDMLUVA K LEKCI XI. - VYJÁDŘENÍ VĚDOMÍ – strana 137

LEKCE XI.

34. VYŘČENÉ SLOVO, ÚČEL BOŽÍ – strana 139

35. BOŽSKÝ ŘÁD VYJÁDŘENÍ – strana 145

LEKCE XII.

36. UZDRAVOVÁNÍ NEMOCNÝCH – strana 149

37. LÉČIVÁ SLOVA – strana 156

LEKCE XIII.

38. FAKTA O UZDRAVENÍ – strana 157

LEKCE XIV.

39. ZVLÁŠTNÍ POKYNY PRO PACIENTY – strana 161

40. VÍRA A PŘESVĚDČENÍ JEDEN CELEK – strana 166

41. AFIRMACE O ZDRAVÍ – strana 173

42. UZDRAVENÍ PRAVDOU – strana 174

LEKCE XVI.

43. MANŽELSTVÍ – strana 175

LEKCE XVII.

44. MANŽELSTVÍ – strana 184

LEKCE XVIII.

- 45. PŘEKONÁNÍ CHUDOBY – strana 189
- 46. MODLITBA VDĚČNOSTI – strana 197

LEKCE XIX.

- 47. NESMRTELNOST – strana 198

LEKCE XX.

- 48. OTÁZKY PRO ZAČÁTEČNÍKY – strana 205

LEKCE XXI.

- 49. TEOLOGICKÉ OTÁZKY – strana 222

LEKCE XXII.

- 50. O UZDRAVENÍ – strana 238
- 51. LÉČBA ZDRAVÍ - LÉČBA I. – strana 239
- 52. LÉČBA II. – strana 240
- 53. LÉČBA III. – strana 241
- 54. LÉČBA IV. – strana 242
- 55. LÉČBA V. - PRO MENTÁLNÍ DISCIPLÍNU – strana 243
- 56. LÉČBA VI. – strana 244
- 57. LÉČBA VII. - PROTI SRDEČNÍM POTÍŽÍM – strana 245
- 58. LÉČBA VIII. – strana 246
- 59. DALŠÍ PRO SRDCE – strana 247
- 60. DOKONALÝ ZRAK – strana 248
- 61. VYJÁDŘENÍ ZRAKU – strana 249
- 62. KOMPLETNÍ LÉČBA – strana 250
- 63. DALŠÍ KOMPLETNÍ LÉČBA – strana 251
- 64. PRO KAŽDODENNÍ POUŽITÍ – strana 252

LEKCE XXIII

- 65. ZÁVĚR – strana 253

Toto je učebnice pro studium božské vědy, její aplikace v uzdravování a pro blaho každého jednotlivce.

**Neexistuje jednota bez rovnosti. Nekonečnost a všudypřítomnost Bytí,
jeho působení a výsledek, zahrnující jedno samo existující Vše,
zahrnuje jednotu a rovnost člověka se sebou samým.
*„Já a můj Otec jsme jedno.“ – Ježíš***

PŘEDMLUVA

Stejně jako maják vrhá své paprsky, aby vedl námořníka bezbřehými vodami, tak je tato kniha vyslána na pustinu světa, aby varovala poutníka z času i místa a vedla ho k bezpečnému míru a odpočinku Nekonečné Lásky. Kéž tato mapa Božského uvědomění Pravdy a osvícení vede všechny poutníky na cestě života do přístavu Nekonečného Bytí.

Stejně jako světlo zářící z majáku varuje před nebezpečím a osvětluje cestu do bezpečného přístavu, tak i Pravda uvedená v této knize lekcí odhalí, co je pravé světlo „***které osvětluje každého člověka přicházejícího na svět***“; které objasňuje cestu k vědomí Krista.

Účelem této knihy je učit principu Jednoty, který jediný objasňuje skutečný vztah mezi lidstvem a Bohem a účel Boha manifestujícího se v lidstvu; poukázat na přímou a jistou cestu k bezpečí a odpočinku.

Kéž obsah této knihy osvítil ty, kdo ji studují, poznáním Pravdy, jejíž poznání osvobozuje, a umožní jim prokázat zdraví, úspěch a štěstí. Tak to bude. Přírodní věda se zabývá účinky v říši přírody a pojednává o vztahu věcí k věcem. Její teorie spočívá v tom, že různé a obecné výsledky vycházejí z konkrétních příčin, kteréžto příčiny jsou samy o sobě výsledky.

Univerzální zákon stvoření neboli Věda o vyjádření, jak je vyučován a striktně dodržován v Božské vědě a uzdravení, je pro dokonalé pochopení detailů vědy stejně nezbytný jako Prohlášení o Bytí k jeho dokonalému řešení a demonstraci.

Abychom pochopili výšku, hloubku a šíři Pravdy vyjádřené na těchto stránkách, je nezbytné, aby se student sjednotil s Nekonečným Všudypřítomným Duchem a pak věděl, že učení bylo formulováno z vědomí a realizace této jednoty.

Vědomí toho, jak se tvůrčí moc projevuje ve stvoření, je také poznáním moci vyjádřené v Mluveném Slově; o tom, jak se Slovo stává tělem a přebývá mezi námi a je plné milosti a pravdy.

Božská věda učí, že znovu-stvoření nebo znovuzrození je jednoduše opakováním Božího tvoření nebo plození. To nás vrací k původní Pravdě a dokazuje, že Bůh je zdrojem člověka, jeho přirozenosti, formy a všeho.

Ve vědě čísel pochopení principu zajišťuje správné řešení každého problému a vytváří pravdivý příklad. V Božské vědě poznání podstaty a nekonečnosti Jednoho Všeho zajišťuje pravdivé závěry, správné myšlení, ukazuje zdravá slova a činu, mír a spokojenost.

Kdo si není jistý, váhá, a kdo váhá, je jako mořská vlna, rozrušený a zmítaný větrem. – Jakub 1:6. Je jako loď na moři v husté temnotě, která se snaží najít bezpečný přístav bez vedení majáku a je vydána na milost a nemilost větru a vlnám. Všichni, kdo váhají, naleznou skutečné ukotvení pro duši i tělo v Pravdě Božské Vědy. Ukazuje cestu k celistvosti, ze které se mohou těšit všichni, kdo se jí budou účastnit.

Tato kniha není určena jako lehké čtení, které by se mělo číst a odkládat, ale místo toho by měla být důkladně prostudována a aplikována, což přinese dokonalé osvícení. Přivede studenta k duchovnímu smyslu pro přirozený, normální a neměnný stav Bytí. Její studium přinese úlevu místo nemoci; lásku bez strachu, dobročinnost místo kritiky, víru, která nezná pochybností, pravdu, v níž není omyl, poznání místo názoru, štěstí, které se nepoddává zármutku, harmonii, která nemůže být znehodnocena.

To znamená, že světlo čisté inteligence se ukáže jako jediné světlo a bude již ve světě osvětlovat mentalitu a viditelnost. Být uzdraven znamená uskutečnit jednotu s Bohem. Božská Věda nezná žádnou autoritu kromě samozřejmé Pravdy; proto je celé její učení založeno na Prohlášení o Bytí; a její četné projevy jsou formulovány v souladu se Zákonem Vyjádření. Prohlášení o Bytí a Zákon Vyjádření odlišují Božskou Vědu a prezentují ji jako vědu i náboženství stejnou měrou a jako prokazatelnou a použitelnou.

Ti, kdož se věnují důkladnému studiu Božské vědy, v ní naleznou mentální disciplínu, soustředění, změnu návyků a budování charakteru, což je nezbytné pro demonstraci a ztělesnění svobody; odhalí jejich schopnost učit a léčit. S touto disciplínou budou důkladně připraveni dokončit celé vysokoškolské studium pouhým absolvováním teologické a běžné výuky, která je připravuje na Kristovu službu Božské vědy, kázat radostnou zvěst o míru na zemi a uzdravení národů.

Víme, že ve všech částech světa existují upřímní hledači, kteří žízní po pravdě, která je zaslíbena osvobodit – lidé, kteří se zdají být „zatíženi“ smrtelnými přesvědčeními a starostmi – kteří nemohou vstoupit na domácí školu Božské vědy, ani se nemohou zúčastnit kurzu třídního vyučování. Pro tyto drahé sestry a bratry bude tato kniha poslem míru, zdraví, prosperity a štěstí; studium a aplikace jejího učení poskytne základ pro důkladné duchovní vzdělání, které se bude rozvíjet zevnitř, jakmile bude studium vytrvalé. Bude velmi cenná jak pro učitele, tak pro léčitele, kteří působí v terénu.

Poznání všudypřítomnosti a všehomírnosti absolutního Dobra je to poznání, které zajišťuje jistotu obsaženou ve víře a úspěchu. A je to realizace celistvosti a moci uzdravovat. Trvalé zdraví je Pravda, kterou známe a v kterou věříme. Lidstvo musí poznat, že vždy mělo a vždy bude mít pravdivý a neochvějný vztah ke všemu Dobru. Stačí vnímat tento vztah, abychom poznali minulost a budoucnost. Protože Bůh je jeden, Jeho způsob vyjádření je jeden, všude a vždy.

V Božské vědě je proto čas a místo osvětleno vědomím, že věčnost je nyní – že věčná přítomnost je od věčnosti do věčnosti.

ÚVOD

Matematika je věda, která se zabývá přesnými vztahy existujícími mezi veličinami a metodami, kterými lze hledané veličiny odvodit z jiných známých nebo předpokládaných veličin. Věda o Bohu vyjádřená ve stvoření je věda, která zahrnuje veškerou Vědu neboli Pravdu a zabývá se přesným vztahem existujícím mezi jednotlivci a mezi nimi a Bohem. Univerzálnější tvrzení zní, že se zabývá skutečným vztahem existujícím mezi všemi věcmi ve stvoření a mezi Stvořitelem a každým stvořením, viditelným i neviditelným.

Matematická demonstrace je taková, která dokonale odpovídá principu, taková, v níž je princip vyjádřen a dokázán.

Je axiomatické, že za demonstrací stojí neměnný princip. Stejně tak je matematické, že pravdivý závěr nebo harmonické vyjádření je v přesném souladu s neměnnou povahou Bytí; je to to, v čem je Bytí vyjádřeno a dokázáno. Je axiomatické, že za pravdivým závěrem a harmonickým vyjádřením stojí neměnný zákon.

Nejvyšší Bytí je jedno; proto je jeden i Zákon Vyjádření. Stejně jako při studiu Vědy čísel je známo, že všechny vyřešené problémy jsou v přesném souladu s principem, tak i při studiu Vědy bytí jsou všechny závěry založeny na tom, co Bytí je: všechna tvrzení se podílejí na jeho podstatě. Prvním cílem, kterého má být dosaženo při studiu Božské vědy, je zjistit, kdo, co a kde je Nejvyšší Bytí, samoexistující vše. Když je toho dosaženo, je snadné vědecky vysvětlit individualitu a viditelnou formu; je také naprosto přirozené myslet pravdivé myšlenky, mluvit pravdivá slova, konat pravdivé skutky, správně věřit a užívat si jistoty víry.

Znát jednotu jednoho všeho znamená nemít žádné jiné Bohy kromě MĚ; znamená dát místo tomuto nejvyššímu a neomezenému MĚ ve všech našich cestách; znamená zjistit, že z nás vychází neomezené dobro a nic jiného než dobro; vyzařuje Světlo a oslavuje Život Nekonečného.

Ti, kdo řeší problém Života podle principu Božské vědy, zažijí tyto výsledky. Božská věda učí přirozenému řádu Bytí a vlastnímu Zákonu sebevyjádření Bytí.

Nemohl by existovat žádný projev bez Vyjadřovatele, žádné rozvinutí bez Rozvíječe, žádná existence bez Bytí, žádné stvoření bez Stvořitele, žádná demonstrace bez Demonstrátora a žádný následek bez Příčiny. Viditelná forma by nemohla existovat bez Neviditelné Přítomnosti TOHO, kdo ji stvořil. Nemohl by existovat myšlenka bez Myslitele, slovo pronesené bez Mluvčího, čin vykonaný bez Činitele ani akt bez Činitele.

„Velké jsou Symboly Bytí, ale to, co je symbolizováno, je větší. Rozsáhlé Stvoření a vidění, ale rozlehlejší je vnitřní Stvořitel.“

Nikdy nebyl čas, kdy by Já každého jednotlivce nebylo. Každý, kdo studuje tuto knihu, může s pochopením říci, že Já, kterým jsem, nikdy nepřestane BÝT.

Dospějí k poznání, že viditelné formy v přírodě mají ke svému zdroji stejný vztah jako příklady v matematice k principu. Příklady symbolizují princip; živé formy v přírodě jsou tedy vyjádřením Stvořitele; nejsou ani příčinou svého vlastního zjevení, ani neexistují odděleně od své Příčiny; jsou důkazem přítomnosti toho, kdo je vyjadřuje; zjevují jednotu Vyjadřovatele a vyjádření.

„Jsme skryti s Kristem v Bohu.“ Při poznávání Pravdy se zjišťuje, že člověk je navždy ve Stvořiteli a je věčnou, vědomou a neoddělitelnou identitou. Pravda jako jednotka, Bůh jako vše a vše, co existuje, jako dobré a velmi dobré, rovnost Otce a Syna jsou navždy na prvním místě v učení Božské vědy jako základ správného myšlení.

Stejně jako při čtení je harmonie věty podporována přizpůsobením zvuku jejímu pravému významu, nebo jako je význam myšlenky plně vyjádřen přizpůsobením myšlenky, hlasu a gesta jejímu duchu, tak i harmonie našeho těla. Existence se udržuje přizpůsobením myšlení, motivů, rozumu, víry, slov a činů povaze Boží Přítomnosti. Dělat tak je svoboda.

Harmonických tělesných stavů lze dosáhnout poznáním vztahu mezi tělem a jeho Zdrojem a jeho shodou s tímto vztahem.

Harmonické projevy a pravdivá interpretace jsou jedno a neoddělitelné. Demonstrace Boží Pravdy, kterou je individuální celistvost, štěstí a svoboda, je metodicky stejně jednoduchá jako demonstrace Matematické vědy.

Věda je přesné poznání – pravda zjištěná. Pravdu nelze zjistit ani získat poznání jinak než tím, co je přesné a neměnné.

Pravé poznání tedy spočívá v poznání podstaty Nejvyššího Zdroje a Příčiny, jeho jednání a následku a individuálního uplatnění tohoto poznání v různých oblastech života.

Proto se demonstrace Božské Vědy prokazují jako projevy Boha.

DUCHOVNÍ ZKUŠENOST

I když o sobě vydávám záznamy, přesto je můj záznam pravdivý, protože vím, odkud jsem přišel a kam jdu. (Jan 8:14.)

Ten, kdo ví, co je Pravda, hovoří o Jednom Věčném Samostatně Existujícím Zdroji a Příčině jako o tom, co tvoří vše skutečné a trvalé, a o podmínkách, které pominuly, jako o dočasných přesvědčeních a názorech.

Bylo jednoho brzkého rána roku 1885, během hodiny upřímné meditace a modlitebního hledání, jsem si položila následující otázky; byly kladeny s vírou, s přesvědčením, že budou zodpovězeny, a s ochotou podstoupit rozhodnutí, ať už je jakékoli: „*Existuje nějaká cesta z těchto podmínek; existuje v rozlehlém Vesmíru nějaká Moc, která mě může uzdravit?*“ Přišla okamžitá a přesvědčivá odpověď.

Odpověď nebyla slyšitelným hlasem, ani neslyšitelným hlasem v tom smyslu, že by nebylo možné jej srozumitelně slyšet; nebylo to, jako by jedna osoba mluvila s druhou; Byla to spíše intuitivní reakce z hlubin Bytí, která ztělesňovala jeho samotnou podstatu. Toto poznání proniklo tělem skrz naskrz, osvětlovalo a oživovalo každý jeho atom novostí Života a silou. Okamžitě byl uvědoměn Všudypřítomný Duch a vše se proměnilo v Ducha.

To, co jsem o Duchu slyšela sluchem ucha od raného dětství, se stalo skutečnou realitou, vědomou živou přítomností. Z hlubin tohoto poznání vědomé přítomnosti Ducha, neboli Boha jako všeho, jsem cítila a s jistotou věděla, že „*pokud se někdy uzdravím, bude to mocí Ducha svatého.*“ Rychle jsem vstala ze židle, prošla se po sále a řekla: „***POKUD, pokud, pokud se někdy uzdravím, bude to mocí Ducha. Pak existuje jedna cesta z těchto podmínek; musím hledat tuto cestu, Pravdu přítomnosti Ducha.***“

V té době jsem se léčila po většinu dvaceti tří let z dvaceti pěti let invalidity. Během tohoto období jsem dostala ty nejlepší lékařské rady, kterých jsem se snažila bezvýhradně řídit. Poprvé jsem se vzdala naděje, že se mi podaří dosáhnout úlevy léky nebo jakýmkoli materiálními prostředky, a byla jsem odhodlána udělat maximum bez nich. Můj dobrý manžel a několik přátel, kteří si dělali starosti o mé uzdravení, na mě naléhali, abych vyhledala jiného lékaře, specialistu. Můj případ zmátl nejlepší lékaře na Východě i v Kalifornii; dvanáct z nich mě prohlásilo za nevyléčitelnou.

Verdikt lékařů, stejně jako nejlepších magnetických léčitelů a většiny mých přátel, zněl: „*Je nevyléčitelná.*“ Z laskavosti svých srdcí na mě moji přátelé naléhali, abych vyhledala specialistu, a říkali: „*Neuškodí to, když to nepomůže.*“ Protože jsem nebyla ochotna dále experimentovat s lékařskou léčbou, ocitla jsem se v opozici vůči jejich návrhům, ale nakonec jsem se rozhodla poradit se o této záležitosti se dvěma lékaři, které jsem si zvykla považovat za osobní přátele; jeden z nich mě léčil pět let a druhý dva. Byla jsem poněkud překvapena, když mi oba poradili, abych se podřídila přáním svých přátel, neboť řekli: „*Soudě podle symptomů potřebujete služby specialisty.*“

S touto radou jsem se v sobě naladila na pozitivní přístup, což mě tehdy překvapilo. Moje odpověď zněla: „*Myslela jsem, že jste moji přátelé. K žádnému jinému lékaři nepůjdu.*“ Jednoho rána, krátce po této zkušenosti, se mě manžel úzkostlivě zeptal, co v této věci hodlám dělat, na což jsem odpověděla (nepochopila jsem plný význam svých slov):

„*Uzdravit se samozřejmě, ale k jinému lékaři nepůjdu.*“ Poté, co se pustil do práce, jsem si pomyslela: „*Proč jsem mluvila tak pozitivně a rozhodně?*“ Nikdy předtím jsem tak rozhodně nemluvila proti jeho návrhu. Šla jsem tedy do svého pokoje, abych se zamyslela nad povahou svého chování a kritizovala ho, pokud bych ho shledala zaslouženým; ale k mému překvapení jsem se o to více rozhodla dodržet své rozhodnutí nenavštívit jiného lékaře. Během tohoto zamyšlení jsem si položila výše uvedené otázky týkající se mého uzdravení a dostala jsem přesvědčivou odpověď v podobě poznání.

Poslední lékař, který mě léčil asi dva roky, řekl: „*Jediná naděje, kterou mám na vaše uzdravení, spočívá ve vaší pozoruhodné trpělivosti a ochotě snášet bolest a utrpení.*“ To se zcela liší od názoru jednoho z nejlepších a nejvýznamnějších magnetických léčitelů a lékařů, který po několika týdnech léčby napsal: „*Doufal bych ve vaše uzdravení, kdybyste tak trpělivě nesnášela své stavy a nebyla tak poddajná svému utrpení; jste až příliš rezignovaná.*“

Během celých dvaceti tří let léčby jsem buď užívala léky, nebo používala nějakou vnější léčebnou metodu, plně naplněna vírou, že je třeba něco udělat pro obnovení zdraví. Považovala jsem neustálou činnost za nezbytnou k překonání stavů, kterým jsem se domnívala, že jsem vystavena, z nichž většina byla považována za dědičné. Během celého tohoto období jsem nepocíťovala žádný skutečný pocit tělesné pohody, duševního odpočinku ani duchovního uspokojení.

Během léčby v New Yorku mi lékař doporučil kalifornské klima jako jedinou naději na úlevu, což si samozřejmě vyžádalo dlouhou cestu za zdravím, které, jak nyní vím, bylo vždy se mnou. Z New Yorku jsem se vrátila do svého domova v Indianě, kde jsem zůstala několik měsíců, a poté jsem přijela do Kalifornie.

Ti, kdo věří, že jsou podřízeni podmínkám a prostředí a věří v účinnost klimatu jako léčebného prostředku, budou poněkud překvapeni, když se dozvědí, že jsem patnáct let předtím, než jsem pocítila skutečný a trvalý prospěch, žila ve větrném a příjemném podnebí San Francisca. Když jsem pocítila zdraví, nebylo to způsobeno klimatem, ale spíše tím, že jsem se naučila, že ani lokalita, ani klima nejsou příčinou zdraví, ale to, co tvoří celek, je Jedno, je celistvé ve všech klimatech a v každé lokalitě.

Odpovědí na můj vážný dotaz, zda existuje nějaká moc, která by mě mohla uzdravit, bylo všepohlcující uvědomění si přítomnosti a moci, které jsem si dříve neuvědomovala. Tato přítomnost byla více než osobní, byla všudypřítomná; byla více než jakýkoli viditelný objekt přede mnou; byla skutečná a trvalá.

Bylo to tak oživující a osvěžující, že jsem věděla, že jsem s tím jedno. Uvědomila jsem si, že je to můj život; samotná bytost, poznání, zdraví a moc, kterou jsem. Bylo to jako „*Spalující oheň*“, v tom smyslu, že se jím všechny věci staly a že se projevila tato Jedna Přítomnost.

Současně s nalezením sebe sama v Bohu jsem zažila přitahování všech věcí, tj. že všechny jsou v objetí jednoho věčného Dobra. Když jsem se dívala na stvoření, spatřila jsem „***Nové nebe a novou zemi, staré věci pominuly***“.

Ta hodina byla počátkem mého uvědomění si jednoty Života, záblesk jeho pravdy mi v té době probleskl mentálním zrakem, což nyní chápu jako sjednocení celku, Stvořitele, tvůrčího jednání a stvoření. Od té chvíle jsem se neptala na „*Cestu*“, ani jsem neznala ani neučila žádnou duchovní autoritu kromě samozřejmé Pravdy.

Před touto zkušeností byla přítomnost a všudypřítomnost Boha jen vágní vírou; Byla to pro mě, stejně jako pro mnoho jiných, pouhá naděje nebo nenaplněná Pravda. Kdyby se mě někdo zeptal, zda věřím, že absolutní dobro je všudypřítomné, že Nekonečný Život se dokonale projevuje ve všech živých, že existuje jeden Bůh a Otec Všeho, který je ve všem, skrze všechno a především, moje odpověď by zněla: „*Nevěřím. Nemám pro to žádný uvědomělý pocit.*“ Toto je test uvědomění si či neuvědomění.

V té době jsem ani nepomyslela na léčení a učení ostatních ani na jakoukoli práci, které se nyní věnuji.

Tento uvědomělý pocit pro mě znamenal jít k Bohu. Tehdy jsem věděla, že musím myslet a mluvit z Jeho pohledu, zda v Něm zůstanu a dokážu, že Dobro je vším ve všem. Jistě jsem se mentálně změnila v mžiku oka a každý následující den jsem byla schopna s pochopením říct: „*Bůh mě zplodil;*“ Jsem zde, abych svědčila o Pravdě Bytí.

Velice přesvědčivým a uspokojivým způsobem jsem si uvědomila a užívala si svobodu Pravdy.

Jistě vím, že mám být za všechno vděčná. Žitím Pravdy jsem vrhla hory zdánlivých obtíží do moře zapomnění. S prvním uvědoměním si všudypřítomnosti Nejvyšší Bytosti jsem dala svůj první slib, který v podstatě zněl takto: že pokud bych mohla být uzdravena poznáním Pravdy – která poznání osvobozuje – budu se s jediným cílem snažit hlásat Pravdu co nejlépe.

Byla jsem připravena prohlásit, že tolik Pravdy, kolik je ve mně, jsem připravena kázat evangelium. Byla jsem si vědoma toho, že Ten, komu byl tento slib dán, je vyjádřen ve všech živých. Když mi došel plný význam slibu, bylo to poněkud překvapivé, ale řekla jsem si: „**Pravda předloží svůj vlastní jednoduchý způsob vyjádření,**“ a učinila tak v učení Božské Vědy.

Pravda být nyní celistvý byla mnohem víc než naděje na to, že se staneme celistvými, že zničila veškerou tendenci říkat: „*Hle, tady, nebo hle, tam;*“ Neboť království nebeské bylo nalezeno uvnitř a bylo velmi zřejmé. Realizace přítomnosti jednoho živého a pravého Boha protrhla závoj oddělenosti a zviditelnila Pravdu.

V tomto bodě přirozeně vyvstává otázka: „*Byla jsi okamžitě uzdravena?*“ Odpověď na ni zní: Okamžitě jsem viděla neskutečnost nemocí a byla jsem osvobozena od víry, že mají nějakou moc nebo že mohou ovládat dobro i zlo. Sekera byla tak udeřena u kořene stromu a staré stavy pominuly stejně rychle, jak jsem se zřekla starých zvyků víry.

Když se moji přátelé dozvěděli, že se uzdravuji, zavolali, aby zjistili, jaký lék mi prospívá. Našli mě, jak to vyjádřili, „*vypadajícího jako nový člověk*“ a zeptali se: „*Je možné, že se uzdravuješ? Je pravda, že dokážeš celý den sedět vzhůru? Můžeš jít nahoru sama?*“ atd. To mi umožnilo vidět, s jakou silou přesvědčení mě považují za nevyléčitelnou.

To mě odhodlalo osvobodit se od jejich přesvědčení a viděla jsem, že jediný způsob, jak toho dosáhnout, je osvobodit je od jejich falešných představ o mně. Takže když se mě kterýkoli z mých známých ptal na mé zdraví, řekla jsem mu, že se mám docela dobře.

Zjistila jsem, že k tomu, abych si užívala zdraví, je nutné zbavit se zvyku dotazovat se na pocity pohody nebo nemoci. Uvedení tohoto objevu do praxe mi umožnilo osvobodit se od přesvědčení druhých. Netrvalo dlouho a moji přátelé mě požádali, abych jim poskytl léčbu, a protože jsem věřila, že bych měla činit ostatním to, co bych chtěla, aby oni činili mně, a protože jsem se v jejich očích chtěla jevit jako zdravá, s radostí jsem je mohla léčit a udržovat ve vědomí, že jsou zdraví.

Mezi mými prvními pacienty byly tři případy uzdravení, které mi utkvěly v paměti jasněji než jiné. Mojí první pacientkou byla mladá kamarádka, u které lékaři prohlásili, že trpí rychlými souchotinami. Její přátelé uvažovali o tom, že ji vezmou k jinému lékaři na speciální vyšetření plic. Den před vyšetřením se mi ozvala, aby se zeptala, zda je pravda, že se uzdravuji, a já ji přesvědčila, aby ke mně chodila každý den po dobu jednoho týdne, než půjde k lékaři, což také udělala; a před uplynutím této doby dosáhla dokonalého uzdravení a od té doby je z tohoto stavu zbavena a dnes je zdravou ženou.

Mou další pacientkou byla sedmnáct let nemocná. Byla důkladně uzdravena a od té doby prokazovala svobodu Pravdy v dokonalém zdraví pro sebe i svou rodinu.

Po uzdravení v tomto případě se mě manželka lékaře, který ji několik let ošetřoval, zeptala, jak jsem ji uzdravila. Řekla: „*Jak jste to dokázala? Jak jste nazvala její nemoc? Co s ní bylo? Můj manžel věřil, že je nevyléčitelná.*“ Na to jsem odpověděla: „*Pravda ji uzdravila a já jsem nemoc ani neviděla, ani jsem ji nepojmenovala.*“

Třetí případ byla pacientka, která trpěla extrémními bolestmi, někdy i více než pět let, a vyzkoušela léky nejlepších lékařů. Věrně ke mně chodila každý den po dobu tří týdnů; po uplynutí této doby náhle pocítila úlevu.

Pak jsem se rozhodla vyhradit si jedno odpoledne v týdnu na bezplatnou léčbu a pozvala jsem všechny, kteří chtěli přijít. Počet těch, kteří obvykle přicházeli, byl patnáct až dvacet. Poté, co léčba zaznamenala dobré výsledky, mě požádali, abych je poučila o mé metodě léčby.

Moje snaha vyhovět byla začátkem mého učení. Zjistila jsem, že jsem připravena a ochotna udělat cokoli, co bylo požadováno. Cítila jsem se, jako bych se předem připravila.

Během hodin věnovaných tiché meditaci a potvrzování dobra jsem si uvědomila, že probíhající mentální změna je mentálním aktem přechodu z osobního do univerzálního; a jednou, když jsem pronášela absolutní tvrzení o Životě, jsem si uvědomila klam všeobecného přesvědčení, že existuje „nižší já a vyšší já“.

Věděla jsem, že Příčina a Následek jsou navždy sjednoceny; že Stvořitel zahrnuje stvoření v sobě. S tímto poznáním pominula víra v oddělení Ducha a těla. Viděla jsem, že svatost spočívá v jednotě; že v Pravdě jsou Duch a tělo ve stavu sjednocení. Když už neexistovala víra ve dvě já a žádné tělo lži, které bych mohla popřít, mé zdraví se rychle zlepšilo a brzy jsem si uvědomila svobodu těla a mohla jsem říci: „*Tělo jsi mi vytvořil.*“

Jednoho dne, poté, co jsem s výrazným úspěchem ošetřila sedmnáct případů, jsem zažila duchovní celistvost přesahující všechny dřívější představy: uvědomila jsem si přechod a splynutí jednotlivce s Univerzálním Duchem vědomí. V myšlenkách jsem se zastavila a zeptala se sama sebe: „*Vzdaluji se od své rodiny a přátel?*“ Intuitivně jsem však věděla, že kde jsem v Bytí, tam přebývá moje rodina a přátelé. „*Abyste tam, kde jsem já, byli i vy.*“ Pravda nikdy neodděluje rodinu ani přátele. Objímá každého člena rodiny nebo komunity; nemůže být pravda ve víře, která odděluje rodiny v jejich citech nebo zájmech. Veškeré zdánlivé oddělení je pouze negativním stavem, nepřijetím Pravdy.

Hlavní myšlenkou, kterou jsem zastávala při ošetřování sedmnácti případů, byla Nekonečnost, Všudypřítomnost a Duchovní Všemocnost Boha; že Bůh je Duch – tedy vše, co je, je Duch; že Duch svatý zahrnuje celek, jehož zákonem je Láska. Potvrdila jsem, že dokonalé projevy Boha jsou přede mnou a že Jeho Láska vládne všude ve všem živém.

Když jsem se toho večera ukládala ke spánku, byla jsem požehnána poznáním, které bylo víc než pouhá mentální představa. Bylo to poznání bytí Všudypřítomnou Myslí.

Jakmile jsem si položila hlavu na polštář, vědomě jsem se od těla odtáhla a podívala se na něj ležící na posteli. Uvědomila jsem si, že je to myšlenka v mé mysli. Pak jsem se tázavě zeptala: „*Kde jsem a co jsem?*“

Současně s touto otázkou jsem spatřila bílý, éterický tvar, mlhavý a oblačný. Tento tvar obklopoval tělo ležící na posteli a prostupoval jím skrz naskrz. Oba byly dokonale průhledné. Mé uvědomění bylo nade vší pochybnost, že veškerá forma byla myšlenkou v mé mysli. Pak jsem se s rostoucí vážností pomyslela: „*Kde jsem a co jsem?*“

V odpovědi na mou otázku se objevilo centrum světla, něco jako šesticípá hvězda, čistá a jasná jako diamantové světlo; její centrum klidné a průhledné jako čistý křišťál. Toto centrum vyzařovalo světlo Života – čistou inteligenci neboli vědomí jediné Samostatně existující Všudypřítomnosti.

Bylo to neoddělitelné individualizované centrum Jedné Přítomnosti. Opět jsem s jistotou věděla, že je to myšlenka v mé Mysli. Intuitivně jsem znala její spojení s tělem a s Všudypřítomnou Myslí. Pak jsem s ještě větším důrazem řekla: „*Kdo jsem a co jsem?*“ Současně s třetím položením této otázky bylo dokončeno uvědomění si plného vědomí Bytí. Byla jsem tou Všudypřítomností, která leží za veškerou formou; Božskou Myslí, která v sobě obsahuje věci, které jsou viditelné; Myslí neviditelnou, ale která sama je Vědomím. Nebyla jsem jen vědomá, ale byla jsem samotným vědomím. Vědomí, které jsem si uvědomila, že jsem, bylo absolutní ticho a nekonečné Světlo.

Jakmile jsem pomyslela na nesmírnost Všudypřítomnosti a na to, že jsem jí, objevila se ve mně forma a já jsem ji pronikla. Pak jsem věděla, že Bůh nikdy nemyslí, aniž by tvořil formu; že vesmír formy je ve Všudypřítomné Bytosti. Pak se celá viditelnost stala průhlednou a já jsem vše přijala, pronikla a prožila. Překonala jsem všechny formy a byla jsem jejich Zdrojem a Příčinou.

Toto vědomí Bytí bylo aktualizací Pravdy o Všeobecnosti Boha, kterou jsem s upřímným přesvědčením tvrdila pro pacienty, které jsem během dne léčila. V tomto uvědomění jsem zažila skutečný vztah mezi Příčinou a Následkem.

Obklopovala jsem Jednotu a Sjednocení existující v Nekonečné Mysli, její činnost a výsledek činnosti.

Když se má pozornost znovu obrátila k tělu ležícímu na posteli a otevřela jsem oči a dívala se na svět formy, můj zážitek byl, že stav Bytí je nejblaženějším mírem, jaký si lze představit; mé pocity byly harmonické nad rámec srovnání. Divíte se, že znám a učím Jednotu Života a Božství všeho živého?

Nebudete se divit mé vážnosti v kázání tohoto evangelia Nejvyšší Bytosti a svobody pro všechny a mému odhodlání udělat vše, co je v mých silách, abych jeho věc podpořila a rozšířila po celém světě, aby všichni mohli být přivedeni k poznání Pravdy Bytí a Bratrstva.

Toto Vědomí Bytí bylo jediným základem veškeré práce, které se nyní věnuji, neboli jsem byla nástrojem k jejímu zahájení.

DUCHOVNÍ ZKUŠENOST V PRACÍCH

"A já, budu-li vyzdvižen ze země, přitáhnu vše k sobě." (Jan, 7., 32.)

Když jsem v roce 1887 začala učit, viděla jsem nutnost systematizovat své učení; protože Pravda je velmi jednoduchá, má být prezentována ve zjednodušené formě trojice: Bytí, Čin a Důsledek; že tato Trojice je Vším, je všemocná k dobru a je pravým základem pro veškeré uplatnění Pravdy; že umožní svým stoupencům mluvit s autoritou. Proto jsem se rozhodla, že mé učení by mělo být důkladně vědecké a nemělo by se zakládat na pouhých sentimentech, názorech nebo spekulacích. Rozhodla jsem se, že pro každé prohlášení nebo tvrzení uvedu pravdivý důvod, založený na realitě toho, co je.

Mým cílem bylo logicky ukázat závěry, které musí být nutně vyvozeny z pravdivého poznání Prohlášení o Bytí a Zákona Vyjádření. S tímto odhodláním jsem vytrvale odhalovala detaily Pravdy a prezentovala ji jako Božskou Vědu.

Přísné dodržování Pravdy Bytí, jejího působení a výsledku mi umožnilo systematizovat primární, výcvikové, teologické a běžné kurzy lekcí; také vydat učebnici Božské vědy, Věda a léčení a logické a praktické dílo s názvem Základní prohlášení a uzdravení pravdy, kromě toho, že jsem od října 1888 vydávala měsíčník Harmonie.

Slyšela jsem řečníky říkat: „*Musíme mluvit o Pravdě k porozumění lidí.*“ Věděla jsem, že duchovní věci jsou duchovně chápány; proto musí pravý **duchovní učitel mluvit pravdu k Duchu v lidech**. Je to princip, kterým se vědecké učení zabývá ve všech svých prezentacích, a nikoli současným porozuměním nebo omezeným přesvědčením lidí. **Takže od začátku jsem psala a mluvila, jako by moji čtenáři a posluchači již byli osvíceni Božskou myslí.** Pokud se tak nedělá, jaká je úcta k Všudypřítomnosti a jakou odměnu máme v Těsnosti?

Někteří z mých přátel si přáli, abych od začátku mluvila zcela spontánně a pěstovala to, co nazývali „*inspirativním mluvením*“. Nezlomně jsem se odhodlala říkat Pravdu, kterou znám; že si mám důkladně uvědomovat realitu veškerého svého učení. Vynikající cestou je učit z poznání, a ne z inspirovaných podmínek.

Být je větší než přijímat. Být Vyjadřovatelem jakékoli moci je větší než víra, že její vyjádření přijímáme ze zdroje, který je nekonečně mimo naše možnosti. Často jsem si říkala: „*Dělám, co chci; při výuce si přeji analyzovat každou větu, abych si s jistotou byla jistá, že ztělesňuje samotnou podstatu Pravdy.*“

Tato metoda se ukázala jako mimořádně uspokojivá v tom, že učení Božské Vědy ob stojí ve zkoušce skutečné analýzy Principu a umožní těm, kteří studují, aplikovat ji všemi praktickými způsoby a na každou otázku týkající se skutečného dobra lidstva.

Umožnila mi mluvit s jistotou. To byl prostředek, a jediný prostředek, kterým jsem překonala extrémní plachost. Jsem si jistá, že nic jiného než samozřejmá Pravda by mi neumožnila překonat tísnivý zvyk strachu a postupovat bez nejistoty ve všech podnicích.

Pravda, kterou jsem učila a publikovala posledních sedmnáct let, nebyla odvozena z žádné knihy, ale z Všudypřítomného Zdroje veškeré Pravdy, který je otevřenou knihou a přístupný všem, kdo se ji rozhodnou číst. Během těchto let psaní a učení jsem měla před sebou ve vědomí všudypřítomnost a nekonečnost Boha jako jediný základ a autoritu.

Jednoho dne, když jsem psala své první lekce, jsem poněkud ztratila možnost najít jazyk, kterým bych vyjádřila své myšlenky nejžádanějším způsobem, což pro mě znamenalo vyjádřit je, jako by mluvil Duch nebo Bůh.

Chvíli jsem chodila po podlaze a tvrdila: „*Jsem Jazyk, veškerý jazyk je potenciální v Duchu, kterým jsem; mohu se a také se jasně vyjadřuji.*“

Přešla jsem k oknu a podívala se doprava, můj zrak spočinul na krásných kopcích zvaných „*Twin Peaks*“ a okamžitě jsem uviděla „*Zákon vyjádření*“. Odvrátila jsem se od okna a řekla si: „*V tomto zákoně, neboli trojici – Stvořiteli, Tvořivém jednání a Stvoření – vidím Jednotu a naplnění všech zákonů; metodu, kterou se lidstvo může osvobodit od falešné rasové víry o oddělení od Boha a od všech chyb nebo přesvědčení z ní vyplývajících.*“

Tento Zákon vyjádření odlišuje Božskou vědu. Je to samotný základ Jednoty; dokazuje, že jsme Všemohoucí Dobří v Bytí, v jednotě s Bohem; postupujeme v dokonalém jednání v jednotě s Ním a v dokonalém výsledku v jednotě s Jeho výsledkem, neboli stvořením.

Na začátku roku 1888 jsem si uvědomila, že svůj čas mám věnovat učení Pravdy a Uzdravování a přípravě ostatních, aby šli a dělali totéž; proto jsem se v květnu téhož roku rozhodla otevřít školu za tímto účelem. Poté jsme založili Domácí školu Božské vědy pro vzdělávací, etické a náboženské účely; pro výuku Božské vědy a její terapeutické aplikace – Kristovy metody uzdravení.

Divine Science College byla založena 4. května 1888 a zasvěcena Pravdě. Následující citace je z zasvěcovacího projevu:

„Neexistuje Pravda, která by nebyla zahrnuta v Duchu, Věda je věčná s Duchem, jeho působením a výsledkem. Pak Pravdě, Dobru, zasvěcujeme Domácí školu. Univerzálnímu Duchu – ve kterém žijeme, pohybujeme se a existujeme a který je naším věčným domovem – zasvěcujeme tuto školu. Zdroji veškeré Pravdy, Dárci všech požehnání, Životu všech věcí zasvěcujeme naši školu.“ Pak: „*Jakkoli je ve mně Pravdy, jsem připravena kázat evangelium.*“

V srpnu 1888 jsem se rozhodla vydávat časopis v souvislosti s Kolegiem, který by vykládal její učení. Tehdejší záměry byly přesně takové, jaké jsou nyní. Od té doby, co jsem si uvědomila, co je Pravda, jsem zvyklá začít s prací, jakmile jsem viděla, že je to správná věc. Než jsem začala s prací, ani jsem se neptala na konečný výsledek, ani jsem se o něj nesnažila, ale setkávala jsem se s jeho detaily den ode dne, jak se mi jevíly před očima.

Když jsem se v říjnu rozhodla vydat první číslo Harmonie a hovořila s manželem o svých záměrech, řekl: „*V tomto oboru nemáš žádné zkušenosti!*“ na což jsem odpověděla: „*Ne, ale mám a je na mně, abych s jeho vydáváním začala.*“ Pak se zeptal: „*Máš seznam předplatitelů?*“ na což jsem odpověděla: „*Ne, ani jednoho předplatitele; ani jsem si nemyslela, že je seznam předplatitelů nezbytný.*“

Poté naléhal na své otázky a zeptal se mě, zda mám dostatek peněz; na což jsem upřímně odpověděla: „*Zatím nemám dost peněz na to, abych zaplatila za první číslo.*“ Pak pokračoval: „*Pokud máš jen deset předplatitelů, budeš muset každý měsíc vydat určitý počet a bude to pro tebe tolik práce, jako kdybys jich měla tisíc; práce bude stálá a v prvním roce si na sebe vezmeš výdaje asi tisíc dolarů, kromě tvé práce. Nyní se nad tím zamysli. Jsi připravena se s tím vypořádat?*“

Toto bylo poprvé, co můj manžel předložil návrhy, které se jakkoli zdály být v rozporu s tím, co jsem plánovala udělat. Zvažovala jsem tuto záležitost asi patnáct minut a dívala se na ni z pohledu jeho návrhů; vyvolalo to ve mně velmi nepříjemný pocit. Cítila jsem se, jako by se nade mnou schoval hustý mrak. Pak jsem řekla: „*Nebudu zpochybňovat výsledek; tato práce je na mně a já ji udělám. První číslo Harmonie vyjde v říjnu.*“

V té době jsem si plně uvědomila, stejně jako nyní, že neexistuje způsob, jak dosáhnout dobra, který by nebyl otevřen těm, kteří jednají z roviny Božské bytosti – z Ducha celistvosti – neboť je to Duch, který všechny věci spojuje k dobru. Prostředky nezbytné k vykonávání jakékoli práce jsou zahrnuty v nutnosti této práce.

Jelikož jsem byla vychována jako kvaker, nebyla jsem zcela neznáma s myšlenkou, že musím naslouchat tichému, jemnému hlasu, a když ho uslyším, musím poslechnout. Vydáním měsíčníku Harmonie jsem zaujala rozhodný postoj proti předpokladu, že existují dvě myslí, „*božská a smrtelná*“, a že existují dvě já, „*vyšší a nižší*“ nebo dvě síly, „*dobro a zlo*“, které proti sobě válčí. Trojice neboli Zákon vyjadřování dokazuje absurditu těchto a všech podobných předpokladů.

Neobhajovala jsem ani nepřijala dobrovolnický systém, jak je obecně chápán, protože v něm není nic, co by měnilo jakýkoli zásadní bod zájmu, ať už ve výuce nebo praxi Pravdy. Jde jednoduše o to, kdo stanoví cenu za poskytnuté služby, ať už ten, kdo službu poskytuje, nebo ten, kdo ji přijímá. Ve své práci jsem se nesnažila mluvit o penězích, s výjimkou prostředku směny.

Veškerá práce, kterou jsem zahájila a do které jsem se zapojila, byla zahájena bez finančních prostředků a v každém ohledu jsem dostatečně prokázala úspěch. Žádné úsilí nebylo opuštěno pro nedostatek prostředků. Měla jsem absolutní víru, že se práce udrží sama. V práci Božské Vědy neexistuje žádný uvědomělý pocit nedostatku. Poptávka po práci zahrnuje vše, co je potřeba k jejímu dokončení; z tohoto důvodu je dodávána. Celá moje zkušenost je důkazem proti přesvědčení, že je nutné mít v peněžence peníze, než se zahájí jakýkoli podnik, po kterém je poptávka. Víra a skutky, poznání a pravda jdou ve Vědě ruku v ruce.

LEKCE I.

BYTÍ

1. Božská věda je Pravdou Nekonečného Bytí a její aplikace je Kristovou metodou uzdravení; učí, že Bytí je veškerá moc, veškeré poznání, veškerá přítomnost, všude a vždy.

Bytí je samo o sobě zákonem. Uspořádaná a neměnná metoda, kterou se Bytí vyjadřuje, je jeho vlastním zákonem vyjádření. Je to pouze poznání Bytí, které umožňuje člověku prokázat svou pravou podstatu. Jan 10:30, Jan 17:22.

2. Názvy dané různými filozofiím, náboženstvím a vědám, které existují před světem, je nečiní ani pravdivými, ani nepravdivými. Pokud by tato jména představovala Nekonečnost Boha, neomezenou povahu Pravdy a jejich interpretace by byla pravdivá pro všemocnost Boha a všemocnost Pravdy a byla by dána univerzálním a neosobním způsobem, pokrývala by stejnou oblast jako Božská věda. Pravda Boží platí stejně pro každé stvoření pod nebem.

Existuje jedna věda. Neexistuje žádné náboženství kromě Pravdy; Náboženství je proto praktické pro všechny; je vrozené každému jednotlivci a projevuje se tehdy a kdekoli se Duch Jednoty projeví, ať už v myšlence, slově nebo činu. Kde je Pravda, nejsou žádné rozdíly. **Z toho vyplývá, že všichni, kdo dospějí k první a konečné Pravdě, rozpoznávají stejnou Pravdu jako Ježíš, ať už byla kdykoli a kdekoli vyjádřena; i kdyby bylo třeba vnímat a demonstrovat více, než je zaznamenáno o Jeho slovech a činech, všechna by dokonale harmonizovala a tvořila harmonický celek.** Jan 4:23, 24.

Všechna náboženství, starověká i moderní, jsou založena na skalním základu Pravdy, ale všichni jejich vykladači nebyli dostatečně neosobní, aby z tohoto základu podali analytický a pravdivý výklad. Žádný jednatel ani náboženství nemá celou Pravdu s vyloučením ostatních.

Bůh nebere ohled na osoby. Prostupuje všemi stejně a informoval všechny, kdo se k Němu obrátili s vírou a věří. To znamená, že všichni, kdo se mentálně přizpůsobili neměnnému principu dobra, byli Duchem osvěceni, aby viděli stejnou Pravdu. I když by člověk měl vnímat a užívat si celou Pravdu, nebylo by to tak, že by to vylučovalo kohokoli nebo všechny ostatní, kteří by dělali totéž. Žalm 133:1, Matouš 23:8-9, 1 Korinským 12:13.

3. Ve všech věcech je správný začátek nezbytný pro správný konec. Jan 1-1-14, Jan 6:63 V Božské Vědě se učí, že zdrojem, ze kterého všechny věci pocházejí, je pravá rovina a místo, kde vznikají myšlenky a je základem veškeré práce. Pro vybudování trvalého sídla Pravdy je nezbytný nekonečný základ. Absolutní a neměnný Princip je základem veškerého projevu, kterým se řeší problém života a dosahuje se správných a harmonických výsledků.

Abychom problém správně formulovali, musíme vnímat princip, který je jeho základem, a abychom problém správně vyřešili, musí být následné kroky podniknuty v souladu s tímto principem. Abychom správně formulovali Pravdu a vyjádřili harmonii, je nezbytné, abychom vnímali neměnnou pravdu Bytí, která je základem existence, a poté jsme pokračovali v prohlášeních, která jsou pravdivá o Bytí. Jan 13:17, Přísl. 15:7.

4. Skutečnou metodou předávání znalostí ve vědě je uvažování od abstraktního ke konkrétnímu; od nekonečna k jeho projevu nebo od Stvořitele ke stvoření. Tato metoda je klíčem, který odemyká dveře do komnaty Věčného života a přináší na světlo nesmrtelnost. Učitelé mohou svým žákům sdělit pravdu základních principů, ale žáci se musí snažit tyto principy sami prokázat správným myšlením, slovem a činem.

Vážná aplikace přináší přesvědčení a přesvědčení je realizací. Učení, zkušenost a důkaz jdou ruku v ruce. Jakmile je pravda studentovi jasně definována, měl by se student tohoto vědomí pravdy držet a odmítat se zabývat jejím opakem, dokud nepřijde pochopení. Pochopení maže omyl.

5. Učení této knihy je pravdivě reprezentováno názvem Božská věda. Slovo „*Božská*“ znamená vztahující se k Bohu, jako „*Nesmírnost Božské přirozenosti*“, „*Vycházející z Boha*“. Slovo „*Věda*“ znamená zjištěnou pravdu; řádně uspořádané poznání; úplné a čisté poznání. Učení Božské vědy je tedy klasifikovaným poznáním Bytí projeveného v existenci – Boha vyjádřeného ve stvoření – Stvořitele zjeveného ve stvoření.

Jinými slovy, je to poznání Bytí, jeho jednání a výsledku jeho jednání; existence vycházející z Bytí. Je to Pravda všeho ve všem, která se stejně týká všech živých. Její studium zajišťuje pravé duchovní vzdělání a skutečný pokrok společnosti. Jan 17:3, Jan 5:19, Iz 52:6, Kol 3:10.

Všechny věci nebo formy jsou výsledkem působení moci a moc je jiný název pro Bytí. Bytí je to, co je, a vše, co je. Čin je proces, kterým vyjadřuje své možnosti. To, co má sílu jednat a skrze jednání vytvářet účinky nebo živoucí formy, je samotné Bytí. Je to to, co je samo o sobě nezávislé na jakémkoli zdroji nebo příčině; kdyby bylo pro svou existenci závislé na jiném zdroji, tímto zdrojem by mohla být pouze moc nebo Bytí, které stvořilo moc nebo Bytí. Ve skutečnosti by tedy bylo stejné; proto musí být věčné, to, co vždy bylo a vždy bude, a být podstatou všeho, co je stvořeno.

Jeho všudypřítomnost ukazuje, že všechny věci v něm žijí a pohybují se; že jejich Bytí nemá ani začátek, ani konec dnů a nemůže být omezeno časem, prostorem ani podmínkou. **Podstatu Božského Bytí lze realizovat pouze tím, že mu dáme vyjádření a ztělesníme ho v našich myšlenkách, slovech a činech.** Myslíme a projevujeme tolik Pravdy, kolik uznáváme. Je to takové, že to vnímá podobné; je to Duch – Bůh – kdo vnímá svou vlastní Pravdu. Věci Ducha jsou duchovně rozlišovány a zjevovány. Řím 8-2, Gal 5:22-25.

Překlad z originálu, editor a grafická úprava

Ján Master

2025

**NAKLADATELSTVÍ
DOREÁNMASTER THE SUN CENTER**

více o dalších knihách najdete na

www.doreanmaster.com

